

KISSZÁMITÓGÉPEK A KÖZÉPISKOLÁBAN

/Egy aritmetika felépítése és néhány alkalmazása/

Dr. Csuri József

I. Bevezetés

Közismert és általánosan elfogadott, hogy a számítógépek felhasználása az élet szinte minden területén rendkívül nagy jelentőségű. Ebből a - sajnos elég késői - felismerésből eredően ma már kormányprogram szorgalmazza a számítástechnikai kultúra széles körű elterjesztését, a számítógépek minél hatékonyabb felhasználása érdekében. Ebben a munkában - sok más intézményekkel, szervezetekkel együtt - nagyon fontos szerepet tölthetnek be a középiskolák is.

A középiskolában a számítógépek többféle összefüggésben szerepelhetnek: segédeszközt jelenthetnek az iskola ügyvitelében, valamint az egyes tárgyak oktatásában, s ugyanakkor az oktatás tárgyát is képezhetik. A legközelebbi jövőben a számítógép oktatást segítő, támogató szerepének - számítógéppel segített oktatás - lesz legnagyobb jelentősége, ez azonban természetesen összefügg a gépek működtetésének, programozásának oktatásával is.

A számítástechnikai kultúra elterjesztésének *anyagi és személyi feltételei* vannak. E tekintetben történt már némi előrehaladás. A korábbi néhány évben a középiskolák - ha korlátozott számban is - beszerezhettek programozható zseb-számológépeket. Ezek a gépek, programozhatóságuknál fogva, ha nem is elég széles körben, hozzájárultak ahhoz, hogy az érdeklődőbb tanulók némi betekintést kaphattak a számítástechnika elemeibe. Ezek a gépek - természetükből kifolyó-

lag - elsősorban csak a természettudományos tárgyak igényeit elégíthették ki, sajnos azonban sok helyen még ezeket a lehetőségeket sem használták ki eléggé. További jelentős eredmény, hogy ebben az évben minden középiskola hozzájutott legalább egy kishszámítógéphez. Ugyancsak nagy jelentőségű, hogy több középiskola terminálon keresztül nagyszámítógéphez csatlakozhat.

A kis- és nagyszámítógépek minőségileg új lehetőségeket nyújtanak a középiskola valamennyi tárgyának oktatásában.

Történtek kezdeményezések a *személyi feltételek* megteremtése érdekében is. Több egyetem tanárszakos hallgatói kiegészítő szakként tanulhatják a számítástechnikát, s megnyugtató, hogy - főleg a jobb képességű hallgatók körében - komoly az érdeklődés az ilyen képzés iránt. Ez a képzési forma rövid távon mindenképpen szükséges, de talán hosszú távon is célravezetőnek tűnik. A jelent és a közeljövőt illetően a legtöbb középiskolában szükségmegoldáshoz kell folyamodni. A számítástechnikai ismeretek terjesztését, tanítását a matematikával való szerves és szoros kapcsolata folytán - ha nem is kizárólag, de - elsősorban a matematika tanárainak kell vállalniuk, részben tárgyuk keretében, részben azon kívül. A távolabbi jövőt illetően szükségesnek látszik, hogy erre a célra a matematika óraszámát valamelyest megnöveljük, anélkül, hogy ez a tanulók összóraszámát növelné. Ez a megoldás kölcsönös motivációt jelent a matematika és a számítástechnika számára, s ezen túl a többi tárggyal is elmélyült koncentráció lehetőségét biztosítja. Természetesen a számítástechnikai műveltség terjesztését nem lehet, s nem szabad néhány tárgy keretére leszűkíteni. Ebből a szempontból - az oktatás hatékonyságának növelésén túl is - rendkívül nagy jelentőségű a gépeknek a különböző tárgyak oktatásában betöltött segédeszköz szerepe. Hogy a gépek ezt a szerepet hasznosan betölthessék, a középiskolai tanároknak mielőbb el kell sajátítani a kezelésüket . olyan

szinten, hogy kész programokat tudjanak futtatni. A hatékonyság növelése céljából egy későbbi fokozatban - néhány év elteltével - a tanároknak, a gépek kezelésén túl, legalább olyan mértékű programozási ismereteket is szereznük kell, hogy alkalmas szubrutinokból össze tudjanak szerkeszteni egyéni elképzeléseiknek, az egyes osztályok adottságainak megfelelő programokat. A tanárok képzésére fel lehet használni a szokásos továbbképzési alkalmakat és megfelelő irodalom közreadásával biztosítani kell önképzésük lehetőségét. Elengedhetetlenül fontos, hogy a gépek használati utmutatói, a programozásukhoz szükséges alapvető ismeretek, példatárak tanárok és diákok számára egyaránt hozzáférhetőek legyenek. Ezek a kiadványok a szakköri munkát is jól segítik.

A számítástechnikai ismeretek széles körű középiskolai felhasználása és tanítása terén még sajnos kevés a hazai tapasztalat. Valamivel bővebb a külföldi tapasztalat, de az sem eléggé hozzáférhető, és a mi viszonyainkra nehezen is alkalmazhatók. Megfelelő tapasztalatok gyűjtése céljából az iskolák munkaközösségei és az egyes tárgyakat jól ismerő számítástechnikai szakemberek is vizsgálják meg a különböző középiskolai tárgyak tantervi anyagát abból a szempontból, hogy melyek azok a témakörök, anyagrészek, amelyek tanításában ésszerűen, hatékonyan fel lehet használni a számítógépeket. A vizsgálatok összegezése után mielőbb meg kell íratni - lehetőleg képzett számítástechnikai szakemberekkel - a szükségesnek, hasznosnak vélt programokat, s azokat mielőbb a középiskolák rendelkezésére kell bocsátani. Ugyancsak sürgősen el kell dönteni - a számítástechnikai szakemberek bevonásával - hogy melyek azok a legalapvetőbb, számítástechnikai ismeretek, amelyeket minden középiskolai tanulónak el kell sajátítania ahhoz, hogy a mind gyorsabban fejlődő számítógépes környezetbe be tudjon illeszkedni. Külön kell határolni a célravezetőnek látszó kereteket és módszereket is.

Megjegyezzük, hogy bizonyos mértékű programozási ismeretek tanítására is feltétlenül szükség van, ugyanis éppen az jelenti a legnagyobb hajtóerőt, hogy a tanulók konstruktív módon be tudnak avatkozni a gépek működésébe, hogy saját elképzeléseiket tudják a gép segítségével megvalósítani. Tapasztalatok mutatják, hogy a tanulók többsége erőteljesen igényli a programozási ismereteket.

A számítástechnikai kultúra megalapozása néhány aktuális kérdésének felvetése után a továbbiakban egy konkrét anyagon keresztül próbáljuk bemutatni, hogy alapvető műveleteket végző rutinokból hogyan lehet programokat összeállítani, s egyben a kissozámítógépek számaábrázolási módjából adódó bizonyos hátrányokat igyekszünk kiküszöbölni.

II. Az aritmetika előkészítése

Mint ismeretes az ABC-80 típusu kissozámítógép az egész típusu változókat 16 biten, kettes komplement kódban ábrázolja, így bennük csak a $[-2^{15}, 2^{15}-1]$ intervallum egész számai férnek el. A valós típusu számok mantisszái maximálisan 6 értékes jegyűek lehetnek /a 10-es alapu számrendszerben/. Rendelkezik a gép ASCII aritmetikával is, amely a maximálisan 29 karakteren ábrázolható, valós típusu számok körében tudja elvégezni az alpműveleteket, feltéve, hogy a végeredmény is elfér 29 karakteren. /A hatványozást nem végzi el!/ A HT-1080Z iskolai kissozámítógépek is hasonlóan ábrázolják az egész típusu változókat, a valós típusu számok ábrázolása egyszeres pontosságú változóban max. 6, kétszeres pontosságú változóban 16 értékes jegyig terjed, ASCII aritmetikája nincs. Az összes eddig felsorolt esetben kerekítés nélküli, teljes pontosságú végeredmény csak akkor kapható, ha mind az operandusok, mind a pontos eredmény ábrázolható a megfelelő tartományban.

A számelméletben, a kombinatorikában de nagyon sok más témakörben is gyakran előfordul, hogy viszonylag kis kiin-

dulási adatok esetén is rendkívül nagy rész- ill. végeredmények adódnak, amelyek pontos, /kerekítés nélküli/ számítását a gépek számbázisai lehetőségei korlátozzák. Sok esetben pedig elengedhetetlen a teljes pontosság, hiszen különben teljesen értelmetlenné és így feleslegessé válhatnak a kapott eredmények. Nincs pl. értelme annak, hogy valamely egész szám primitív felbontását annak valamilyen kerekített értékén végezzük el. Sokszor hasznos lehet egy-egyszámnak vagy egy sorozat egyes tagjainak teljesen pontos, tényleges előállítás, vagy egy számnak tetszés szerinti hibahatáron belüli - esetleg pontos jegyekkel történő - közelítése.

E megfontolások alapján az alábbiakban az ABC-80 típusú gép BASIC-nyelvén olyan szubrutinokat állítunk össze, amelyek segítségével a nemnegatív egész számok körében az összeadás, kivonás, szorzás, maradékos osztás és a hatványozás műveletét teljes pontossággal /kerekítési hiba nélkül/ tudjuk elvégezni úgy, hogy az operandusok jegyeinek a számára - a futási időt és a gép memóriakapacitását leszámítva - semmiféle korlátozás nincs. /A kivonás eredménye negatív is lehet! /

Megjegyezzük, hogy a tizedes tört kitevőre való hatványozást leszámítva nem jelent lényeges megszorítást az a tény, hogy a szóbanforgó rutinok csak a nemnegatív egész számok körében tudják elvégezni a megfelelő műveleteket. A felhasználó az operandusok előjelének és karakterisztikájának ismeretében könnyen kaphatja az eredmény előjelét és karakterisztikáját, s így a tényleges műveletet már csak a nemnegatív egész számok körében kell végezni. Ebből következik, hogy a rutinok tetszés szerinti kis számokon is el tudják végezni a szóbanforgó műveleteket, s így alkalmasak adott számok tetszés szerinti pontosságu közelítésére is.

A rutinok által megadott aritmetika alkalmazásaként elkészítünk néhány további szubrutint is, amelyek elsősorban a számelméletben ill. a kombinatorikában gyakran előforduló mennyiségek /legnagyobb közös osztó, ismétlés nélküli variá-

ciók száma, binomiális együtthatók/ számítására alkalmasak. További alkalmazásként még egy programot is készítettünk. Ez az ABC-80 tip. gép konstrukciójához alkalmazkodva, max. 119 jegyű egész számok törzstényezősz felbontását végzi el. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a jegyek számára tett korlátozás könnyen megszüntethető, s hogy a program némi változtatással szubrutinná alakítható, s így annak felhasználásával több, érdekes számelméleti függvény /primtényezősz száma, osztók száma, osztók összege, stb./ értékei számíthatók. Az így kapható rutin módot ad sok érdekes számelméleti probléma vizsgálatára akármilyen nagy számok esetén is. /Pl. tökéletes számok, barátságos számok, erősen összetett számok, Mersenne-féle primszámok, Fermat-féle primszámok, stb./

A rutinokat, programokat az ABC-80 tip. gép BASIC-nyelvén írtuk, de azok egészen csekély módosítással a HT-1080Z gépek számára is átírhatók.

A rutinok REM utasításokban tartalmazzák a felhasználással kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat. Ezek a REM utasítások törölhetők is, ekkor azonban hiváskor a megmaradó legkisebb sorszámú utasításra kell hivatkozni.

A rutinokat úgy készítettük, hogy hívásuk előtt a bemenő adataik, amelyek nemnegatív egész számok, tízes számrendszerbeli jegyeit egy-egy aritmetikai tömb egyes elemeibe kell helyeznünk. Pontosán:

$$\text{Az } A = a_n \cdot 10^n + a_{n-1} \cdot 10^{n-1} + \dots + a_1 \cdot 10 + a_0$$

$$0 < a_i \leq 9, i = 1; 2; \dots; n \text{ és } a_n < 10$$

alakban felírt pozitív egész számot úgy ábrázoljuk az A% *-gal jelölt aritmetikai tömbben, hogy a szám 10^i helyiértékű jegyét az A% * tömb i indexű elemébe helyezzük, tehát

$$A\% i = a_i$$

n-et, vagyis a szám legnagyobb helyiértékű, 0-tól különböző jegyének tömbindexét a tömb azonosítójának megfelelően /most tehát/ A%-kal jelöljük, s ezt is meg kell adni a rutin számára. /A% = n/

Az $A = 0$ szám ábrázolása az $A\% \text{ *}$ tömbben az $A\% \text{ *} = 0$ és $A\% = 0$ egyenlőségekkel történik.

Jól látható és nagyon fontos, hogy az alkalmazott szám-ábrázolás nem engedi meg a vezető 0-ok használatát. A szám jegyeivel együtt mindig meg kell adni a legmagasabb helyiértékű pozitív jegyének a tömbindexét is, ha ilyen van. A 0 szám esetén ez a tömbindex definíciószerűen 0. Ez az ábrázolási mód talán körülményesnek tűnhet, azonban sok előnye van.

Az $A = 25047$ számot pl. az $A\%(\text{*})$ legalább 5 elemű tömbben az $A\%(0) = 7$; $A\%(1) = 4$; $A\%(2) = 0$; $A\%(3) = 5$; $A\%(4) = 2$ és $A\% = 4$ egyenlőségekkel adjuk meg. Ugyanennek a számnak az ábrázolását szemléletesen is mutatja az alábbi ábra:

	$A\%(4), A\%(3), A\%(2), A\%(1), A\%(0)$				
$A\%(\text{*})$	2	5	0	4	7
	$A\% = 4$				

A rutinok a kirenő adatokat is ilyen alakban adják meg, hogy azok újabb átalakítás nélkül, a megfelelő változóba való áttöltés után bemenő adatai lehessenek valamelyik rutinnak /esetleg saját magának/.

A rutinok a bemenő adatokat nem változtatják meg, sőt arra is törekedtünk, hogy lehetőleg az őket tartalmazó tömbök se változzanak meg. Ahol ettől eltértünk, ott a leírásban erre utalunk.

A rutinok ill. programok működését, a működés alapjául szolgáló algoritmusokat leírtuk, s ahol szükségesnek véltük blokkdiagramon is szemléltettük. A megírásuk során szükségessé váló segédváltozók, tömbök azonosítóit úgy választottuk meg, hogy olyan esetben sem következzen be hiba, ha az egyik rutin hívja a másikat. Arra is ügyeltünk, hogy olyan azonosítókat használjunk a szubrutinokban, amelyeket - kényelmetlenségünkönél fogva - programok írása során nem szokás használni / $1/2\%$, $1/2\%(\text{*})$, stb./.

Az ABC-80 típusú számítógép BASIC nyelvén lévő automatikus tömbdeklaráció szerint az aritmetikai tömböket csak

akkor kell deklarálni, ha méretük 10-nél nagyobb. A rutinok leírásában mindenütt utaltunk arra, hogy az egyes tömböket legalább mekkora méretűre kell deklarálni a bemenő adatok méretétől függően, figyelembe véve a számolás teljes folyamatát. Több helyen érthetően csak azt adtuk meg, hogy egy-egy tömbben mely számnak kell elférnie.

A használt rutinokban szereplő tömbök deklarálásánál figyelembe kell venni, hogy az ABC-80 BASIC-nyelvében a tömb ujradeklarálása esetén a tömb mérete nem növekedhet. A rutin többszöri hívása esetén ennek megfelelően kell a tömbök méretét megválasztani.

A rutinok ill. programok használatához tudni kell, - s ez hibájukként is felróható - hogy nem vizsgálják meg a bemenő adatokat, s esetleg hibás adatokon is elvégzik az előirt műveleteket, s esetleg hibás, vagy értelmetlen eredményt szolgáltatnak és nem adnak erről hibajelzést.

A rutinokat és programokat szalagon is tároltuk.

III. Szubrutinok és programok /leírások, listák/

Nemnegatív egész számok összeadása /ADDRUT/

Az itt leírt rutin az A%(*) ill. B%(*) tömbökben elhelyezett, akárhány jegyű, nemnegatív egész számok összegét számítja ki, s az összeget a C%(*) tömbbe helyezi.

A rutin az összeadás szokásos algoritmusát követi. Az egyes helyiértékeken adódó átvitel ideiglenes tárolására az +% változót használja. Ha a két szám jegyeinek száma nem egyenlő - tegyük fel, hogy pl. A% > B% - akkor a rutin a B%(*) tömb B%-nál nagyobb indexű elemeit az összeadás során figyelmen kívül hagyja.

Az A%(*), B%(*) és C%(*) tömböket - feltéve, hogy az automatikus deklaráció nem teszi feleslegessé - deklarálni

kell. C%(*) deklarálásánál ügyelni kell arra, hogy az összeadandó.

A rutin a 10000 sorszámú utasítással kezdődik, s a 10140 sorszámú utasításig tart.

A rutinban az 1/2%, +%, →% segédváltozók szerepelnek.

```
10000 REM RUTIN KET NEMNEGATIV EGESZ SZAM OSSZEADASARA.
10010 REM A TAGOKAT AZ A%(X) ILL. B%(X) TOMBOKBE KELL HELYEZ
      NI , A 10^I HELYIERTÉKEK JEGYÉT A TOMB I INDEXU ELEMEBE.

10020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTÉKEK JEGYEK A%
      ILL. B% TOMBINDEXET IS.
10030 REM AZ EREDMENY A C%(X) TOMBBA KERÜL. A GEP MEGADJA C%
      -OT IS, AMINEK JELENTESE AZ ELOZOKBOL ERTHETO.
10040 REM A RUTIN AZ %%, +%, ES →% SEGEDVALTOZOKAT HASZNALJA

10050 IF A%<B% THEN C%=B% : →%=0% ELSE C%=A% : →%=1%
10060 ←%=0%
10070 FOR %%=0% TO C%
10080 IF →%=1% AND %%>B% THEN ←%=A%(%%)+←% : GOTO 10110
10090 IF →%=0% AND %%>A% THEN ←%=B%(%%)+←% : GOTO 10110
10100 ←%=A%(%%)+B%(%%)+←%
10110 C%(%%)=←%-←%/10%*10% : ←%=←%/10%
10120 NEXT %%
10130 IF ←%>0% THEN C%=C%+1% : C%(C%)=←%
10140 RETURN
```

Két nemnegatív egész szám kivonása
/SUBRUT/

Az alább leírt rutin az A%(*) ill. B%(*) tömbökben elhelyezett, akárhány jegyű, nemnegatív egész számok különbségét számítja ki, majd a különbség abszolút értékét a C%(*) tömbbe helyezi. Negatív különbség esetén a C% változóba a "-" jelet tölti be, egyébként C% üres lesz.

A rutin először megvizsgálja, hogy a két szám közül valamelyik nagyobb-e a másiknál, s ha igen, melyik az. Ha egyenlők, akkor a 0 különbséget betölti a C%(*) tömbbe, és visszatér a főprogramba. Ha a kivonandó nagyobb a kisebbitendőnél, akkor elvégzi a C% = "-" értékadást, különben C% = "-". Ezt követően a nagyobb szám egyes jegyeiből ciklusban kivonja a kisebb szám megfelelő jegyeit, s azokat a C%(*) tömb megfelelő elemeibe helyezi. Ha a kisebb szám ke-

vesebb jegyű, akkor megfelelő számú vezető 0-t képzelünk eléje, ezt a helyettesítést a program valójában nem végzi el, hanem feltételes utasítással éri el, hogy a kisebbítendőnek a képzelt 0-kal azonos helyiértékű jegyei változatlanul kerüljenek a különbségbe. A C%(*) tömb elemeiben ekkor "negatív jegyek" is szerepelhetnek. Egy újabb ciklus alakítja ki a különbség tényleges jegyeit megfelelő átvitelekkel. Egy további ciklus állapítja meg a különbség legmagasabb helyiértékű jegyének C% tömbindexét.

Az A%(*), B%(*) és C%(*) tömböket a főprogramban - feltéve, hogy az automatikus deklaráció nem teszi feleslegessé - deklarálni kell. C%(*) tömb méretének legalább $\max(A\%, B\%)$ -nak kell lenni.

A rutin az 1/2% segédváltozót használja.

A rutin a 11000 sorszámú utasítással kezdődik és a 11210 sorszámú utasítással fejeződik be.

```

11000 REM RUTIN KET NEMNEGATIV EGESZ SZAM KIVONASARA.
11010 REM AZ OPERANDUSZOKAT AZ A%(%) ES B%(%) TOMBOKBE KELL
      HELYEZNI, A 10^I HELYIERTEKU JEGYET A TOMB I INDEXU ELE
      MEBE.
11020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTEKU JEGYEK A%
      ILL. B% TOMBINDEXET IS.
11030 REM A KULONBSEG ABSZOLUT ERTEKE A C%(%) TOMBBA KERUL.A
      GEP MEGADJA C%-OT IS,AMINEK JELENTESE AZ ELOZOKBOL ERT
      HETO.
11040 REM NEGATIV EREDMENY ESETEN C% TARTALMA '-' LESZ, KULO
      NBEN URES.
11050 REM A RUTIN AZ %% SEGEDVALTOZOT HASZNALJA.
11060 C%='' : C%=A%
11070 IF A%>B% THEN 11140
11080 IF A%<B% THEN C%=B% : C%='-' : GOTO 11140
11090 FOR %%=A% TO 0% STEP -1%
11100 IF A%(%%)>B%(%%) THEN 11140
11110 IF A%(%%)<B%(%%) THEN C%='-' : GOTO 11140
11120 NEXT %%
11130 C%=0% : C%(0%)=0% : RETURN
11140 FOR %%=0% TO C%
11150 IF C%='' THEN IF %%>B% THEN C%(%%)=A%(%%) ELSE C%(%%)=
      A%(%%)-B%(%%)
11160 IF C%='-' THEN IF %%>A% THEN C%(%%)=B%(%%) ELSE C%(%%)=
      B%(%%)-A%(%%)
11170 NEXT %%

```

```

11180 FOR %%=0% TO C% : IF C%(%%)<0% THEN C%(%%)=C%(%%)+10%
      : C%(%%+1%)=C%(%%+1%)-1%
11190 NEXT %%
11200 FOR %%=C% TO 0% STEP -1% : IF C%(%%)>0% THEN C%=%% : R
      ETURN
11210 NEXT %%

```

Két nemnegatív egész szám szorzása /MULRUT/

Ez a rutin az A%(*), B%(*), tömbökbe helyezett, akárhány jegyű, nemnegatív egész számok szorzatát számítja ki, s a szorzatot a C%(*), tömbbe helyezi.

A rutin a szorzás megszokott algoritmusára alapján működik. A B%(*), tömbben levő szám jegyeivel rendre megszorozzuk az A%(*), tömbben levő szám jegyeit, s a helyiértékeket és az átviteleket is figyelembe véve a részletszorzatokat a C%(*), tömb megfelelő elemeiben összegezzük.

A rutin a C%(*), A%+B%+1-nél nagyobb indexű elemeit nem változtatja meg.

A főprogramban az A%(*), B%(*), és C%(*), tömböket - feltéve, hogy az automatikus deklaráció nem teszi feleslegessé - deklarálni kell. A C%(*), méretének legalább A%+B%+1-nek kell lenni.

A rutin az 1/2%, +%, +%, +0% segédváltozókat használja.

A rutin a 12000 sorszámú utasítással kezdődik, s a 12190 sorszámú utasítással fejeződik be.

```

12000 REM RUTIN KET, AKARHANY JEGYU, NEMNEGATIV, EGESZ SZAM
      SZORZASARA
12010 REM A TENYEZOKET AZ AX(X) ILL. BX(X) TOMBBA KELL HELYE
      ZNI, A 10^I HELYIERTEKUJEGYET A TOMB I INDEXU ELEMEBE.
12020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTEKU JEGYEK AX,
      BX TOMBINDEXET IS.
12030 REM A SZORZAT A CX(X) TOMBBA KERUL, S A RUTIN MEGADJA
      CX ERTEKET IS.
12040 REM A RUTIN AZ AX(X),BX(X) TOMBOKET VALAMINT A CX(X) T
      OMB AX+BX+1%-NAL NAGYOBB INDEXU ELEMEIT NEM VALTOZTATJA
      MEG.

```

```

12050 REM C%(X) MERETENEK LEGALABB A%+B%+1%-NEK KELL LENNI.
12060 REM A RUTIN AZ %,%,%,%,% SEGEDVÁLTOZÓKAT HASZNALJA.
12070 IF (A%=0% AND A%(0%)=0%) OR (B%=0% AND B%(0%)=0%) THEN
    C%=0% : C%(0%)=0% : RETURN
12080 FOR %%=0% TO A%+B%+1% : C%(%)=0% : NEXT %%
12090 FOR %%=0% TO B%
12100  +0%=0%
12110 FOR %+=0% TO A%
12120  +=C%(%%+%) + A%(%) * B%(%) + +0%
12130  C%(%%+%) = +% - +% / 10% * 10%
12140  +0% = +% / 10%
12150 NEXT %+
12160  C%(%%+%) = C%(%%+%) + +0%
12170 NEXT %%
12180 C%=A%+B% : IF C%(C%+1%)>0% THEN C%=C%+1%
12190 RETURN

```

Nemnegatív egész számok szorzása /II;/
/MULRUT2/

A szorzásra egy további szubrutint is készítünk, amely csak a tényezők jegyeinek a számára tett korlátozó feltétel teljesülése esetén működik, ekkor azonban jobb az átlagos futási ideje.

A tényezőket most is az A%(*) ill. B%(*) tömbökbe kell helyezni, s a szorzat ugyancsak a C%(*) tömbbe kerül.

A rutin működése azon alapszik, hogy egy kettős ciklus segítségével a C%(I) tömbbelemenben létrehozzuk a

$$A\%(j) \cdot B\%(k)$$

$$\begin{aligned}
 j+k &= I \\
 0 \leq j &\leq A\% \\
 0 \leq k &\leq B\%
 \end{aligned}$$

összeget, majd egy újabb ciklusban az egyes helyiértékeken adódó átviteleket figyelembe véve a C%(*) elemeiben kialakítjuk a szorzat tényleges jegyeit.

A tényezők jegyeire tett megszorítás abból adódik, hogy a C%(*) tömb elemei egész típusuak, így a bennük tárolható legnagyobb szám 32767. Ha a kevesebb /nem több/ jegyű szám jegyeinek számát t-vel jelöljük, akkor a fenti algoritmus

szerint $C\%(*)$ egyik elemében sem képződhet t -nél több tagu összeg, ami maximálisan $81 \cdot t$ lehet. Az előző helyiértékről adódó, maximálisan 3276 átvitelt is figyelembe véve, t -re a következő elegendő feltétel adódik:

$$81 \cdot t + 3276 \leq 32767.$$

Mivel t egész, ebből $t \leq \frac{29491}{81} = 364$.

Ez azt jelenti, hogy ez a rutin használható, ha legalább az egyik tényező 365-nél kevesebb jegyű.

Az $A\%(*)$, $B\%(*)$, $C\%(*)$ tömbök deklarálására az előző rutinnál leírtak érvényesek.

A rutin az $1/2\%$, $+ \%$, $\rightarrow \%$ segédváltozókat használja.

Ez a rutin is a 12000 sorszámú utasítással kezdődik, utolsó utasításának sorszáma 12180.

```

12000 REM RUTIN KET NEMNEGATIV EGESZ SZAM SZORZASARA.
12010 REM A TENYEZOKET AZ A%(*) ILL. B%(*) TOMBOKBE KELL HEL
      YEZNI, A 10^I HELYIERTEKU JEGYET A TOMB I INDEXU ELEMEN
      E.
12020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTEKU JEGYEK A%
      ILL. B% TOMBINDEXET IS.
12030 REM A SZORZAT A C%(*) TOMBBA KERUL. A GEP C%-OT IS MEG
      ADJA, AMINEK JELENTESE AZ ELOZOKBOL ERTHETO.
12040 REM A RUTIN A %%, <% ES >% SEGEDVALTOZOKAT HASZNALJA.

12050 IF (A%=0% AND A%(0%)=0%) OR (B%=0% AND B%(0%)=0%) THEN
      C%=0% : C%(0%)=0% : RETURN
12060 FOR %%=0% TO A%+B%+1% : C%(%)=0% : NEXT %%
12070 FOR %%=0% TO A%
12080 FOR <%=0% TO B%
12090 C%(%%+<%)=C%(%%+<%) + A%(%%) * B%(<%)
12100 NEXT <%
12110 NEXT %%
12120 FOR %%=0% TO A%+B%
12130 >%=C%(%)
12140 IF >%>9% THEN C%(%%+1%)=C%(%%+1%) + >%/10% : C%(%)=>%->
      %/10%*10%
12150 NEXT %%
12160 C%=A%+B%
12170 IF >%>9% THEN C%=C%+1%
12180 RETURN

```

Maradékos osztás

/DIVRUT/

Az alább ismertetett rutin az $A(*)$ ill. $B(*)$ tömbökben elhelyezett A ill. B, akárhány jegyű, nemnegatív egész számokon végez maradékos /euklideszi/ osztást, s a C hányadost a $C(*)$, az F maradékot az $F(*)$ tömbbe helyezi.

A rutin először megvizsgálja, hogy az osztó zérus-e, s ha igen, akkor hiba- és hangjelzést adva megszakítja a program futását.

Ha az osztó nem 0, akkor azt vizsgálja meg, hogy az osztandó kevesebb jegyű-e, mint az osztó, ekkor ugyanis a hányados 0, a maradék pedig éppen A.

A többi esetben a rutin az osztás közismert algoritmusát követi, melynek lényege, hogy a feladatot bizonyos számú $A\% - B\% + 1$ olyan maradékos osztásra vezeti vissza, amely esetben a hányados értéke maximálisan 9 lehet, s e ciklusban végzett osztások hányadosai rendre megadják a keresett C hányados jegyeit, F pedig az utolsó cikluslépésben végzett osztás maradéka.

Az algoritmusból ismeretes, hogy az egyes cikluslépések során az osztandó eggyel több jegyű is lehet, mint az osztó. Ilyen esetben a cikluslépés osztandójának első jegye által képviselt értéket az eggyel alacsonyabb helyiértéken vesszük figyelembe úgy, hogy az első jegy tizszeresét hozzáadjuk az eggyel alacsonyabb helyiértékű jegyhez. Hogy az első osztás is beilleszthető legyen a ciklusba, az $F(*)$ tömbbe már áthelyezett A osztandó elé helyezzünk egy 0 számjegyet. $F\%(A\% + 1\%) = 0$

Az egyes cikluslépésekben szereplő osztásokat egy belső ciklus segítségével oldjuk meg úgy, hogy az osztandóból, - amely a mindenkor $F(*)$ tömbnek egy szelete - annyiszor vonjuk ki egymás után az osztót, ahányszor csak lehet anélkül, hogy a különbség negatív lenne. A lehetséges kivonások száma adja a C hányados megfelelő jegyét.

A külső ciklus $A\% \geq B\%$ esetén $A\%-B\%+1$ lépés után véget ér, s az utolsó cikluslépés maradéka, ami pontosan a keresett F maradék, éppen az $F\%(*)$ tömbben van.

A C hányados jegyeinek a száma aszerint $A\%-B\%$ ill. $A\%-B\%+1$, hogy a külső ciklus első lépése során kapott hányados 0-e, vagy sem. $C\%$ értéke így megadható. $C = 0$ esetén $C\% = 0$.

A maradék legmagasabb helyiértékű értékes jegyét egy újabb ciklusban állapítjuk meg, így $F\%$ is megadható.

Az $A\%(*), B\%(*), C\%(*), F\%(*)$ tömböket a főprogramban deklarálni kell, ha nincs megfelelő automatikus deklaráció. $C\%(*)$ méretének legalább $\max(0, A\%-B\%+1)$ -nek, $F\%(*)$ méretének pedig legalább $A\%+1$ -nek kell lenni.

A rutin az $1/2\%, \leftarrow\%, \rightarrow 0\%, \rightarrow\%, \rightarrow 0\%$ segédváltozókat használja.

A rutin a 13000 sorszámú utasítással kezdődik és a 13280 sorszámú utasításig tart.

```

13000 REM RUTIN NEMNEGATIV EGESZ SZAM POZITIV EGESZ SZAMMAL
      VALO MARADEKOS OSZTASARA.
13010 REM AZ OPERANDUSZOKAT AZ A%(*) ES B%(*) TOMBOKBE KELL
      HELYEZNI, A 10^I HELYIERTSKU JEGYET A TOMB I INDEXU ELE
      MEBE.
13020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTSKU JEGYEK A%
      ILL. B% TOMBINDEXET IS.
13030 REM A HANYADOS A C%(*) , A MARADEK AZ F%(*) TOMBBA KERU
      L, S A GEP - ERTELEMSZERUEN - C% ILL. F% ERTEKET IS MEG
      ADJA.
13040 REM A RUTIN AZ %%, ←%, →0%, →%, ES →0% SEGEDVALTOZOK
      AT HASZNALJA.
13050 IF B%=0% AND B%(0%)=0% THEN ; "NULLAVAL OSZTAS!" : OUT
      6,255 : STOP
13060 C%=A%-B%
13070 FOR %%=0% TO A% : F%(%)=A%(%) : NEXT %% : F%=A%
13080 IF C%<0% THEN C%=0% : C%(0%)=0% : RETURN
13090 F%(A%+1%)=0%
13100 FOR %%=0% TO C% : F%(F%-%)=F%(F%-%) + F%(F%-%+1%) * 10%
13110 ←0%=0%
13120 FOR ←%=B% TO 0% STEP -1%
13130 IF F%(C%+←%-%) > B%(←%) THEN 13160
13140 IF F%(C%+←%-%) < B%(←%) THEN 13220
13150 NEXT ←%

```

```

13160 +0%←+0%+1% : →%=0% : →0%=0%
13170 FOR ←%=0% TO 8%
13180 →0%=F%(C%+←%-½%) -B%(←%) -→%
13190 IF →0%<0% THEN F%(C%+←%-½%)=→0%+10% : →%=1% ELSE F%(C%
+←%-½%)=→0% : →%=0%
13200 NEXT ←%
13210 GOTO 13120
13220 C%(C%-½%)←+0%
13230 NEXT ½%
13240 IF C%(C%)=0% AND C%>0% THEN C%=C%-1%
13250 FOR F%=B% TO 0% STEP -1% : IF F%(F%)>0% THEN RETURN
13260 NEXT F%
13270 F%=0%
13280 RETURN

```

Hatványozás a nemnegatív egész számok körében /HAVRUT/

A következőkben leírt rutin az A*(*) tömbbe helyezett A nemnegatív egész számnak az X% változóba helyezett I nemnegatív egész kitevőre hatványozását végzi el, s a hatvány értékét a C*(*) tömbbe helyezi. Az alap elvileg akárhány jegyű szám, a kitevő maximálisan 32767 lehet. /Ez a korlátozás abból adódik, hogy X% egész típusu változó./

A rutin működését a mellékelt folyamatábrán is szemléltetjük.

A rutin először megvizsgálja, hogy az alap és a kitevő egyszerre 0-e, s ha igen, akkor hang- és hibajelzést adva megszakítja a program futását. Ha ez nem következik be, akkor azt vizsgálja, hogy az alap 0-e, s ha igen /a kitevő mostmár nem lehet 0/, akkor a hatvány értéke 0, s a szubrutin befejezi működését. Ha ez sem teljesül, akkor megvizsgálja, hogy az A = 1 VAGY X = 0 logikai kifejezés értéke igaz-e, s ez esetben a hatvány értéke 1, s a rutin befejezi működését.

Amennyiben az előző esetek egyike sem következik be, akkor az A alapot az +2*(*) tömbbe mentjük át, az X kitevőt pedig az +4% munkaváltozóba töltjük, melynek mindenkorit tartalmát a továbbiakban /a blokkdiagramon is/ egyszerűség ked-

véért Z-vel jelöljük. A számolás során keletkező részlet-szorzatok tárolására az A%(*) tömböt használjuk, s kezdőértékként egyet helyezünk bele. E tömb aktuális tartalmát a továbbiakban P-vel jelöljük.

A rutin működésének további részletezése céljából írjuk fel a hatvány kitevőjét a kettes számrendszerben:

$$Z = a_n \cdot 2^n + a_{n-1} \cdot 2^{n-1} + \dots + a_1 \cdot 2^1 + a_0$$

Az a_i értékek $0 \leq i \leq n$ a Z szám 2 alapú számrendszerbeli jegyei, értékük 0 vagy 1 lehet, és $a_n = 1$.

A számítandó hatvány ekkor így írható:

$$A^Z = (A^{2^n})^{a_n} \cdot (A^{2^{n-1}})^{a_{n-1}} \cdot \dots \cdot (A^2)^{a_1} \cdot A^{a_0}$$

Látható, hogy a tényezők a_i kitevőjü hatványok, és az a_i kitevőjü hatvány alapja éppen az a_{i-1} kitevőjü hatvány alapjának a négyzete:

$$A^{2^i} = (A^{2^{i-1}})^2$$

Ebből adódik a következő algoritmus. Képezzük egy ciklusban az A szám $1, 2, 2^2, \dots, 2^i, \dots, 2^n$ kitevőjü hatványait, s amennyiben a 2^i kitevőnek megfelelő a_i jegy 1, akkor A^{2^i} -nel szorozzuk a már addig létrejött részletszorzatot, P-t. A Z szám kettes számrendszerbeli jegyeit, a_i -ket, 2-vel való maradékos osztások szorzatával határozzuk meg, s az adódó hányadosokat mindig újra Z-vel jelöljük. Ha már eljutottunk a legmagasabb helyiértékű jegyhez $Z = a_n = 1$, akkor az eljárás véget ér, s az A lapnak az A%(*) tömbbe való visszatöltése után a rutin működése befejeződik.

A rutin a hatvány alapját és kitevőjét nem változtatja meg, de általában megváltoztatja az A%(*) tömb A%-nál nagyobb indexű elemeit! /Az A%(*) tömböt ugyanis a hívott szorozórutin is használja./

A rutin az egyes cikluslépések során vagy egyszer, vagy kétszer hívja a szorozórutint, egyrészt A említett hatványainak számítása, másrészt P-nek e hatványokkal való esetle-

ges szorzása céljából. Az A alap szóbanforgó hatványait a rutin ismételt négyzetreemelésekkel /önmagával való szorzásokkal/ számítja.

A főprogramban az $A(*)$, $+1(*)$, $(*)$, $+2(*)$, valamint a szorzórutinban szereplő $B(*)$ tömböt deklarálni kell, ha az az automatikus deklaráció miatt nem felesleges. A tömbök deklarálásánál figyelembe kell venni, hogy a rutin futása során $A(*)$ -ba kerülő maximális szám A^{2^n} , a $B(*)$ és $+1(*)$ -be pedig maximálisan A^{2^n-1} kerülhet. A $C(*)$ tömbben el kell férnie a keresett hatványnak, de a szorzórutin tulajdonsága miatt ennél eggyel nagyobb méretre is szükség lehet.

A $+2(*)$ tömb méretének legalább $A*$ -nak kell lenni.

A rutin az $1/2*$, $+$, $+1*$, $+1(*)$, $+2*$, $+2(*)$, $+4*$ és a hívott szorzórutinban szereplő segédváltozókat - beleértve a $B*$ és $B(*)$ -ot is - használja.

A rutin működéséhez szükség van valamelyik szorzórutin betöltésére, de annak kiválasztásánál figyelemmel kell lenni a MULRUT2-ben levő korlátozásra.

A rutin a 14000 sorszámú utasítással kezdődik és a 14220 sorszámú utasításig tart.

Megjegyzés: Ennek a rutinnak a futási ideje lényegesen jobb az egyébként kézenfekvő $A^n = A^{n-1}$. A ismételt szorzáson alapuló rutinénál. Ez utóbbi esetben a szám n -edik hatványának számításához szükséges szorzások száma $n-1$, mit az itt leírt rutin esetében legfeljebb $2 \cdot [\log_2 n] + 1$, sőt átlagosan ennél is kevesebb. Még ha a szükséges előkészítéseket figyelembe vesszük is, ez lényegesen jobb futási időt eredményez.

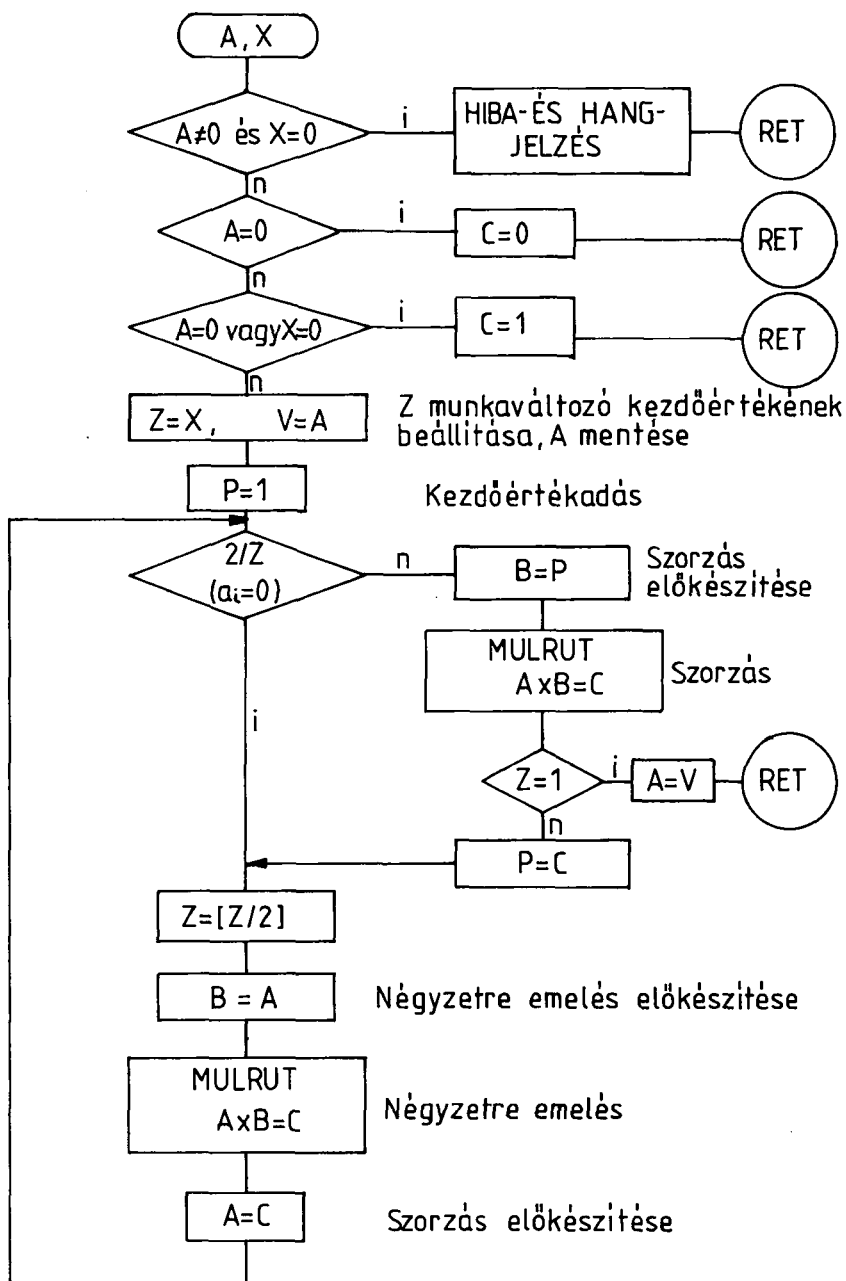
```

14000 REM RUTIN NEMNEGATIV EGESZ SZAM NEMNEGATIV E
      GESZ KITEVOJU HATVANYANAK SZAMITASARA.
14010 REM AZ ALAPOT AZ A%(X) TOMBBE KELLHELYEZNI, A
      10^I HELYIERTEKU JEGYET A TOMB I INDEXU ELEM
      EBE.
14020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTEKU
      JEGY A% TOMBINDEXET IS.
14030 REM A KITEVOT AZ X% EGESZ TIPUSU VALTOZOBA K
      ELL HELYEZNI, IGY MAXIMALIS ERTEKE 32767 LEHE
      T.
14040 REM AZ EREDMENY A C%(X) TOMBBE KERUL, S A GE
      P MEGADAJA C% ERTEKET IS.
14050 REM A RUTIN HIVJA A MULRUT (12000) RUTINT.
14060 REM A RUTIN A B%, B%(X) ES +-DEL KEZDODO, VA
      LAMINT A HIVOTT RUTINBAN SZEREPELO SEGEDVALTOZ
      OKAT HASZNALJA.
14070 REM A B%(X), +1%(X) ES +2%(X) TOMBOKET A FOPR
      OGRAMBAN MEGFELELO MERETURE DEKLARALNI KELL.

14080 IF A%=0% AND A%(0%)=0% AND X%=0% THEN ; 'A H
      ATVANYNAK NINCS ERTELME.' : OUT 6,255 : STOP

14090 IF A%=0% AND A%(0%)=0% THEN C%=0% : C%(0%)=0
      % : RETURN
14100 IF (A%=0% AND A%(0%)=1%) OR X%=0% THEN C%=0%
      : C%(0%)=1% : RETURN
14110 +4%=X% : FOR %/=0% TO A% : +2%(%)=A%(%) :
      NEXT % : +2%=A%
14120 +1%=0% : +1%(0%)=1%
14130 IF +4%+-+4%/2%*2%=0% THEN GOTO 14180
14140 FOR %/=0% TO +1% : B%(%)=+1%(%) : NEXT % :
      B%=+1%
14150 GOSUB 12000 : REM SZORZAS
14160 IF +4%=1% THEN FOR %/=0% TO +2% : A%(%)=+2%
      (%%) : NEXT % : A%=+2% : RETURN
14170 FOR %/=0% TO C% : +1%(%)=C%(%) : NEXT % :
      +1%=C%
14180 +4%=+4%/2%
14190 FOR %/=0% TO A% : B%(%)=A%(%) : NEXT % :
      B%=A%
14200 GOSUB 12000 : REM SZORZAS
14210 FOR %/=0% TO C% : A%(%)=C%(%) : NEXT % :
      A%=C%
14220 GOTO 14130

```


Két szám legnagyobb közös osztója /LNKORUT/

A számelméletben különösen, de a matematika legkülönbözőbb témaköreiben is gyakran előforduló feladat két egész szám legnagyobb közös osztójának meghatározása.

Az alább leírt rutin az $A(*)$ ill. $B(*)$ tömbökbe helyezett, akárhány jegyű, nemnegatív egész számok legnagyobb közös osztóját számítja ki, s azt a $C(*)$ tömbbe helyezi.

Célszerűségi okokból megállapodunk abban, hogy ha mindkét szám 0, akkor legnagyobb közös osztójuk is legyen 0. Ez nem okoz félreértést, ugyanakkor jó hasznát vehetjük több szám legnagyobb közös osztójának meghatározása során.

A rutin működését a mellékelt blokkdiagramon is szemléltetjük.

A számolást ciklusban végezzük, s a ciklus első lépéseként megvizsgáljuk, hogy a $B(*)$ -ben tárolt szám 0-e, s ha igen, akkor a két szám legnagyobb közös osztója az $A(*)$ -ban tárolt szám /akkor is, ha az is 0/, s ezzel a rutin befejezte működését. Egyéb esetben a két számon maradékos osztást végzünk, s a hányadost az $A(*)$ tömbbe, a maradékot a $B(*)$ tömbbe töltjük és visszatérünk a ciklus első lépéséként említett vizsgálathoz. Ezzel éppen az euklideszi algoritmust valósítjuk meg, amely véges számú lépés után véget ér, s az utolsó nem 0 maradék adja a két szám legnagyobb közös osztóját. /Könnyen ellenőrizhető, hogy a rutin akkor is helyesen működik, ha az első szám 0./

A rutin működéséből látható, hogy futása során az $A(*)$ és $B(*)$ tömbök megváltozhatnak!

A rutin működéséhez be kell tölteni a DIVRUT nevű, maradékos osztást végző rutint.

A főprogramban az $A(*)$, $B(*)$, $C(*)$ és $F(*)$ tömböket - hacsak az automatikus deklaráció nem teszi feleslegessé - deklarálni kell. $C(*)$ -ot elegendő $\max(A, B)$ méretűre deklarálni, s ekkora méretre szükség is lehet. $F(*)$ -ot pedig

$\max(A\%+1, B\%+1)$ méretűre elegendő deklarálni, bár esetenként ennél kisebb méret is megfelel.

A rutin csak a hívott rutinban is szereplő segédváltozókat használja.

A rutin 15000 sorszámu utasítással kezdődik és a 15120 sorszámu utasításig tart.

15000 REM RUTIN KET NEMNEGATIV EGESZ SZAM LNK0-JAN AK SZAMITASARA.

15010 REM A KET SZAMOT AZ $A\%(X)$ ILL. $B\%(X)$ TOMBBE KELL HELYEZNI, A 10^i HELYIERTÉKU JEGYET A $TOMB$ INDEXU ELEMÉBE.

15020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTÉKU JEGYEK $A\%$ ILL. $B\%$ TOMBINDEXET IS.

15030 REM AZ EREDMENY AZ $F\%(X)$ TOMBBE KERÜL, S $F\%-0$ T IS MEGADJA A GEP. HA MINDKET SZAM 0, AKKOR LNK0-JUK 0 LESZ.

15040 REM A RUTIN HÍVJA A MARADEKOS OSZTAST VEGZO RUTINT (DIURUT : 13000-TOL).

15050 REM A RUTIN AZ $\%$, VALAMINT A HÍVOTT RUTINBAN SZEREPLŐ SEGÉDVÁLTOZÓKAT HASZNALJA.

15060 IF $B\%=0\%$ AND $B\%(0\%)=0\%$ THEN 15110

15070 GOSUB 13000 : REM OSZTAS

15080 FOR $\%:=0\%$ TO $B\%$: $A\%(\%)=B\%(\%)$: NEXT $\%$: $A\%=B\%$

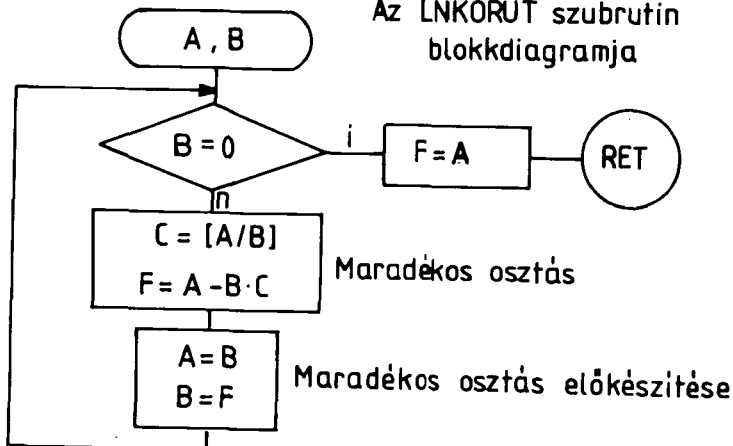
15090 FOR $\%:=0\%$ TO $F\%$: $B\%(\%)=F\%(\%)$: NEXT $\%$: $B\%=F\%$

15100 GOTO 15060

15110 FOR $\%:=0\%$ TO $A\%$: $F\%(\%)=A\%(\%)$: NEXT $\%$: $F\%=A\%$

15120 RETURN

Az LNKORUT szubrutin blokkdiagramja

Két szám összehasonlítása

/COMPRUT/

Adatok gépi feldolgozása során igen gyakori feladat annak eldöntése, hogy két szám közül melyik a nagyobb, illetve hogy egyenlők-e. Az ABC-80 típusú számítógép ezt a beépített COMP% függvény segítségével oldja meg. Ez a függvény maximálisan 29 karakteren ábrázolható valós számok esetén használható. Itt egy olyan rutint készítünk, amely csak a nemnegatív egész számok összehasonlítására alkalmas, viszont az értékes jegyek számára - a futási időn és memóriakapacitáson kívül - nincs korlátozás.

A rutin az A%(*) ill. B%(*) tömbökben tárolt A ill. B nemnegatív egész számokat hasonlítja össze, és az

$$S\% = \begin{cases} 1, & \text{ha } A > B \\ 0, & \text{ha } A = B \\ -1, & \text{ha } A < B \end{cases}$$

függvény értékét számítja ki. Ez összhangban van a COMP% beépített függvénnyel.

Röviden leírjuk a rutin működési elvét. Ha valamelyik számnak több jegye van /a megállapodás szerinti számábrázolásban csak értékes jegy szerepel!/, akkor az a nagyobb. Ha a két szám jegyeinek száma egyenlő, akkor a két szám jegyeit egy ciklusban, csökkenő helyiértékük sorrendjében összehasonlítjuk, s amelyikben előbb találunk nagyobb jegyet, az a nagyobb. Ha ilyen jegy nincs, akkor a két szám egyenlő.

A rutin az I/2% segédváltozót használja. Első utasítása 21000, utolsó utasítása 21120 sorszámu.

```
21000 REM RUTIN AZ A%(X),B%(X) TOMBOKBEN MEGADOTT
      NEMNEGATIV EGESZ SZAMOK OSSZEHASONLITASARA.
21100 REM A 10^I HELLYIERTÉKU JEGYET A TOMB I INDE
      XU ELEMEBE KELL HELYEZNI.
```

```

21020 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYI ERTEKU
      JEGYEK A% ILL. B% TOMBINDEXET IS.
21030 REM A RUTIN AZ S%-BA ASZERINT HELYEZ 1-ET,
      0-1 ILL. -1-ET, HOGY A KET SZAM KOZT A >, A% =
      ILL. A < RELATIO IGAZ.
21040 REM A RUTIN AZ %% SEGEDVALTOZOT HASZNALJA.
21050 IF A%>B% THEN S%=-1% : RETURN
21060 IF A%<B% THEN S%=-1% : RETURN
21070 FOR %%=A% TO 0% STEP -1%
21080 IF A%(%)>B%(%) THEN S%=-1% : RETURN
21090 IF A%(%)<B%(%) THEN S%=-1% : RETURN
21100 NEXT %%
21110 S%=0%
21120 RETURN

```

Aritmetikai tömb decimális karakterlánccá alakítása /TOMKAR/

Programok összeállítása, adatok kényelmes tárolása és kiírása céljából szükség lehet arra, hogy olyan aritmetikai tömböket, melyeknek elemei egész számok jegyei, decimális karakterlánccá alakítsunk. Erre a célra készült az alább ismertetett rutin.

A rutin a C%(*) ill. F%(*) aritmetikai tömbökben a szókösszerű módon ábrázolt nemnegatív egész számokat decimális karakterlánccá alakítja, s a C\$ ill. F\$ karakteres típusú változóba tölti.

Működése azon alapszik, hogy a C%(*) ill. F%(*) tömbök elemeit, tehát a szóban forgó egész számok számjegyeit - mint aritmetikai adatokat - egy ciklusban karakteres típusúvá alakítja, s azokat konkatenálás útján a C\$ ill. F\$ karakteres változóba tömöríti.

Az átalakítás azon mulik, hogy a számjegyeknek, mint karaktereknek az ASCII kódjai rendre 48-cal nagyobbak, mint a jegyek alaki értéke, vagyis:

$$"i" = \text{CHR}\$(i+48) \quad 0 \leq i \leq 9.$$

A rutin a C%(*) és F%(*) tömböket nem változtatja meg. Nem végzi el a rutin a C%(*) ill. F%(*) tömb átalakítását,

ha C1\$ = "N" ill. F1\$ = "N", s ekkor a C\$ ill. F\$ tartalma is változatlan marad.

A C\$ és F\$ változók hosszát a főprogramban legalább C\$+1, ill. F\$+1-re deklarálni kell, hacsak az automatikus deklaráció nem elegendő.

A rutin az 1/2% segédváltozót használja. Első utasítás 23000, utolsó utasítása pedig 23110 sorszámu.

```
23000 REM RUTIN A CX(%) ILL. FX(%) ARITMETIKAI TOM-  
BBEN TARTOTT NEMNEG EG. SZ. C$ ILL. F$ DEC. KA-  
RAKTERLANCOK ALAKITASARA.  
23010 REM A SZAMOK 10^1 HELYI ERTEKU JEGYET A MEGFE-  
LELO TOMB I INDEXU ELEMEBE KELL HELYEZNI.  
23020 REM MEG KELL ADNI A SZAMOK LEGMAGASABB HELYI  
ERTEKU JEGYENEK CX ILL. FX TOMBINDEXET IS.  
23030 REM A RUTIN A CX(%) ILL. FX(%) TOMB ATALAKIT-  
ASAT NEM VEGZI EL, HA C1$='N' ILL. F1$='N'  
23040 REM EKKOR A C$ ILL F$ KARAKTERES VALTOZOK NE-  
M VALTOZNAK MEG.  
23050 REM A RUTIN AZ %% SEGEDVALTOZOT HASZNALJA  
  
23060 DIM C1$=1%,F1$=1%  
23070 IF C1$='N' THEN 23090  
23080 C$='' : FOR %%=CX TO 0% STEP -1% : C$=C$+CHR  
$(CX(%%)+48%) : NEXT %%  
23090 IF F1$='N' THEN RETURN  
23100 F$='' : FOR %%=FX TO 0% STEP -1% : F$=F$+CHR  
$(FX(%%)+48%) : NEXT %%  
23110 RETURN
```

Decimális karakterlánc
aritmetikai tömbbé alakítása
/KARTOM/

A korábban már leírt szubrutinokat /alapsműveletek, hatványozás, hasonlítás, stb./ úgy készítettük, hogy bemenő adataikat - amelyek nemnegatív egész számok - aritmetikai tömbök formájában képesek fogadni, a bevezetőben már ismertetett módon. Gyakran kényelmesebb az adatok decimális karakterláncként való beolvasása, tárolása. Az is gyakori, hogy az adatok tőlünk függetlenül decimális karakterláncként vannak megadva.

Elkészítünk ezért egy szubrutint, amely a szóbanforgó szubrutinok hívása előtt az A\$, B\$ decimális karakterlánc típusu adatokat az A\$(*), B\$(*) aritmetikai tömbökké alakítja, és megadja A\$ ill. B\$ értékét is. /Ügyeljünk arra, hogy A\$ és B\$ csak számjegyeket tartalmazhat! /

A rutin működése a következő: A LEN beépített függvény alkalmazásával megállapítja a karakterlánc hosszát, annak ismeretében egy ciklusban a MID\$ beépített függvény segítségével leválasztja a lánc egyes karaktereit, azokat az ugyancsak beépített VAL függvény segítségével aritmetikai adattá alakítja, és a szóbanforgó tömb megfelelő indexű elemébe helyezi. Az A\$ ill. B\$ hosszából egyet-egyet levonva adódik A\$ ill. B\$.

Ha az A\$ vagy B\$ karakterlánc valamelyike üres, akkor a rutin a neki megfelelő tömböt nem változtatja meg!

A főprogramban az A\$(*), B\$(*) tömböket - szem előtt tartva azok további felhasználását -, valamint az A\$, B\$ hosszát deklarálni kell, hacsak az automatikus deklarálás nem elegendő.

A rutin az 1/2% segédváltozót használja.

A rutin a 22000 sorszámú utasítástól a 22090 sorszámú utasításig tart.

```

22000 REM RUTIN AZ A$ ILL. B$ DECIMALIS KARAKTERLA
      NOKK A$(*) ILL. B$(*) ARITMETIKAI TOMBOKKE AL
      AKITASARA.
22010 REM A 10^1 HELYIERTÉKU JEGYET A TOMB I INDEX
      U ELEMÉBE HELYEZI.
22020 REM A GEP MEGADJA A LEGMAGASABB HELYIERTÉKU
      JEGYEK A$ ILL. B$ TOMBINDEXET IS.
22030 REM HA VALAMELYIK KARAKTERES VALTOZO URES
      ,AKKOR A RUTIN A MEGFELELO TOMBOT NEM VALTOZT
      ATJA MEG.
22040 A%=LEN(A$)-1 : B%=LEN(B$)-1
22050 IF A%<0% THEN GOTO 22070
22060 FOR %X=0% TO A% : A$(%+1)=VAL(MID$(A$,A%+1%-%
      %,1%)) : NEXT %X
22070 IF B%<0% THEN RETURN
22080 FOR %X=0% TO B% : B$(%+1)=VAL(MID$(B$,B%+1%-%
      %,1%)) : NEXT %X
22090 RETURN

```

Ismétlés nélküli variációk száma

Faktoriális

/VARRUT/

A következőkben egy olyan szubrutint ismertetünk, amely az $N\%$ tömbbe helyezett N ill. $K\%$ tömbbe helyezett K , akárhány jegyű, nemnegatív egész számok esetén kiszámítja az N elemből képezhető K -ad osztályú ismétlés nélküli variációk V_N^K számát, s azt a $C\%$ tömbbe tölti.

$N = K$ esetén - mint ismeretes - $V_N^K = N!$. Ha a rutinnal $N!$ értékét kívánjuk számíttatni, akkor nem szükséges N -et a $K\%$ tömbbe is betölteni, ha a rutin hívásakor $F\$ = "F"$. /Mindig ügyelni kell $F\$$ aktuális értékére, $F\$ = "F"$ esetén ugyanis a rutin mindig $N!$ -t számítja!/
 A rutin a számolást az ismert

$$V_N^K = N \cdot (N-1) \cdot \dots \cdot (N-(K-1))$$

képlet alapján ciklusban végzi, amit a mellékelt blokkdiagram is szemléltet.

Mielőtt a rutin működését ismertetnénk, megállapodunk abban, hogy a nulla tényező szorzaton 1 -et, egy tényező szorzaton pedig magát a számot értjük.

Az $1/2\ 7\%$ tömbben tároljuk az addig összeszorozott tényezők szorzatát, amit - rövidség kedvéért P -vel jelölünk, s kezdőértékét egynek választjuk. Az $1/2\ 6\%$ tömbben az addig már összeszorozott tényezők számát tároljuk, ezt T -vel jelöljük, s kezdőértékét 0 -nak választjuk.

Egy-egy ciklus a P számnak az $N-T$ tényezővel való szorzását végzi el, ahol $0 \leq T \leq K-1$. A ciklus elején a rutin megvizsgálja, hogy összeszoroztuk-e már a szükséges számú tényezőt, vagyis fennáll-e a $T \geq K$ egyenlőtlenség. Ha nem, akkor kiszámítjuk $N-T$ értékét, s azzal megszorozzuk P -t. Utána T értékét megnöveljük 1 -gyel, és visszatérünk az összeszorozott tényezők számának ellenőrzéséhez. Ha már összeszoroztuk a megfelelő számú tényezőt, akkor P -t áttöltjük a $C\%$ tömbbe, és a rutin befejezi működését.

Könnyen ellenőrizhető, hogy $K = 0$ esetén a ciklus egyszer sem fut le, és így V_N^0 -ra N -től függetlenül 1 adódik.

$K > N$ esetén a rutin V_N^K -ra 0-t ad, összhangban V_N^K jelentésével, de ekkor feleslegesen sok számolást végez, és feleslegesen nagy méretű tömbökre van szükség. Célszerű tehát a rutint csak $0 \leq K \leq N$ esetén használni.

A főprogramban az $A(*)$, $B(*)$, $C(*)$, $1/2\ 6(*)$, $1/2\ 7(*)$ tömböket - ha az automatikus deklaráció nem elegendő - deklarálni kell. Az $1/2\ 7(*)$ és $C(*)$ tömbben el kell férnie a végeredménynek, és $K > N$ esetén $N!$ -nak is. A $C(*)$ tömb méretét az így adódó értéknél legalább egygyel nagyobbra kell választani /a szorzórutin tulajdonsága miatt/. $A(*)$ tömbben el kell férnie $K \leq N$ esetén V_N^{K-1} -nek, $K > N$ esetén $N!$ -nak is. Az $1/2\ 6(*)$ tömbben el kell férnie $K+1$ -nek, a $B(*)$ tömbben pedig N és K közül a nagyobbiknak.

A rutin hívja az ADDRUT, SUBRUT, MULRUT vagy MULRUT2 és COMPRUT szubrutinokat, futtatáskor tehát ezeket is be kell tölteni a gépbe.

A rutin az $1/2\ 6$, $1/2\ 6(*)$, $1/2\ 7$, $1/2\ 7(*)$, valamint a hívott rutinokban szereplő segédváltozókat használja. Gondoljunk arra is, hogy a SUBRUT és COMPRUT rutinok hívása miatt a $C\%$ és $S\%$ változók értéke is megváltozhat!

A rutin a 17000 sorszámú utasítással kezdődik, és a 17270 sorszámúig tart.

```

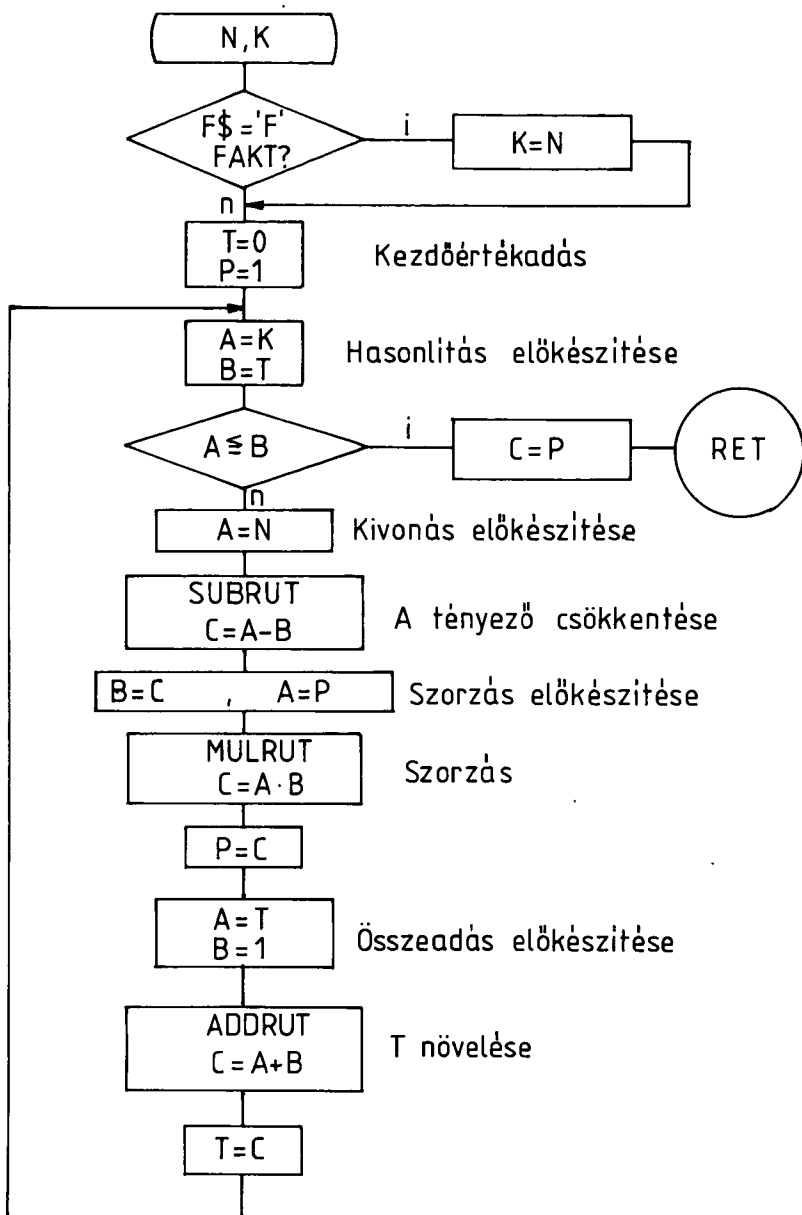
17000 REM RUTIN AZ N ELEMBOL KEPEZHETO K-AD OSZTAL
      YU ISMETLES NELKULI VARIACIOK SZAMANAK MEGHAT
      AROZASARA.
17010 REM AZ N ES K NEMNEGATIV EGESZ SZAMOKAT AZ N
      %(*) ILL. K%(*) TOMBBE KELL HELYEZNI.
17020 REM A 10^I HELYIERTÉKU JEGYET A TOMB I INDEX
      U ELEMEBE KELL TENNI.
17030 REM MEG KELL ADNI A LEGMAGASABB HELYIERTÉKU
      JEGYEK N% ILL. K% TOMBINDEXET IS.
17040 REM A PROGRAM SPECIALIS ESETKENT N FAKTORIAL
      IS ERTEKET IS KISZAMITJA.
17050 REM HA F%='F', AKKOR A RUTIN N FAKTORIALIST
      SZAMITJA, S K ERTEKET NEM KELL MEGADNI.
17060 REM AZ EREDMENY A C%(*) TOMBBE KERUL, S C%-OT

```

```

IS MEGADJA A RUTIN.
17070 REM A RUTIN AZ ADDRUT (10000), MULRUT (13000
), SUBRUT(11000) ES COMPRUT (21000) SZUBRUTIN
OKAT HIVJA.
17080 REM A RUTIN AZ A%(X),A%,B%(X),B%,C%(X),C%,S%
,%6%(X),%6%,%7%(X),%7%,ES A HIVOTT RUTINOK S
EGEDVALTOZOIT HASZNALJA.
17090 REM A TOMBOKET A FOPROGRAMBAN MEGFELELO MERE
TURE DEKLARALNI KELL!
17100 IF F$='F' THEN FOR %%=0% TO N% : K%(%%)=N%(%
%) : NEXT %% : K%=N%
17110 %6%=0% : %6%(0%)=0% : %7%=0% : %7%(0%)=1%
17120 FOR %%=0% TO K% : A%(%%)=K%(%%) : NEXT %% :
A%=K%
17130 FOR %%=0% TO %6% : B%(%%)=%6%(%%) : NEXT %%
: B%=%6%
17140 GOSUB 21000 : REM HASONLITAS
17150 IF S%<1% THEN FOR %%=0% TO %7% : C%(%%)=%7%(
%) : NEXT %% : C%=%7% : RETURN
17160 FOR %%=0% TO N% : A%(%%)=N%(%%) : NEXT %% :
A%=N%
17170 FOR %%=0% TO %6% : B%(%%)=%6%(%%) : NEXT %%
: B%=%6%
17180 GOSUB 11000 : REM KIVONAS
17190 FOR %%=0% TO C% : B%(%%)=C%(%%) : NEXT %% :
B%=C%
17200 FOR %%=0% TO %7% : A%(%%)=%7%(%%) : NEXT %%
: A%=%7%
17210 GOSUB 12000 : REM SZORZAS
17220 FOR %%=0% TO C% : %7%(%%)=C%(%%) : NEXT %% :
%7%=C%
17230 FOR %%=0% TO %6% : A%(%%)=%6%(%%) : NEXT %%
: A%=%6%
17240 B%=0% : B%(0%)=1%
17250 GOSUB 10000 : REM OSSZEADAS
17260 FOR %%=0% TO C% : %6%(%%)=C%(%%) : NEXT %% :
%6%=C%
17270 GOTO 17120

```


Binomiális együtthatók számítása

/BINRUT/

Az általános és középiskolai oktatásban fontos szerepet töltenek be a halmazok, valamint a részhalmazaikból képezhető véges sorozatok. Idevágó alapvető fontosságú feladat az N elemből képezhető K -ad osztályu ismétlés nélküli kombinációk C_N^K számának meghatározása. Szokásos a $C_N^K = \binom{N}{K}$ jelölése és az $(a+b)^N$ hatvánnyal való kapcsolatuk miatt a binomiális együttható elnevezés. Ismert, hogy $\binom{N}{K}$ egyben az N elemből képezhető ismétléses permutációk száma is, ha közülük K ill. $N-K$ elem egymástól nem különböztethető meg. Ugyancsak megfelelő binomiális együttható adja az N elemből képezhető K -ad osztályu ismétléses kombinációk számát is: $\binom{N+K-1}{K}$.

Az ilyen jellegű feladatok megoldása során viszonylag kis kiinduló adatok esetén is rendkívül nagy rész- ill. vég-eredmények adódhatnak. Időnként hasznos lehet ezek pontos, tényleges előállítása is.

Erre a célra készült az alábbi szubrutin, amely az $N\%(*)$ tömbbe helyezett N ill. a $K\%(*)$ tömbbe helyezett K , akárhány jegyű, nemnegatív egész számok esetén kiszámítja $\binom{N}{K}$ értékét és azt a $C\%(*)$ tömbbe helyezi.

A rutin részeredményként kiszámítja az összes $\binom{N}{T}$, $0 \leq T \leq K$ binomiális együtthatót is, és a felhasználó kívánságára - ha a rutin hívásakor $I\$ = "I"$ - azokat kiírja a képernyőre.

A kitűzött feladatot a már leírt VARRUT nevű rutinnal is meg tudnánk oldani: kiszámítanánk vele a V_N^K -t, majd $K!$ -t és a kettő hányadosa adná az $\binom{N}{K}$ binomiális együtthatót. Így azonban a szükségesnél általában sokkal nagyobb számokkal kellene számolnunk, ami egyrészt a futási időt rontaná, másrészt a számolás nagyobb méretű tömböket igényelne. Ezért itt a számolást az

$$\binom{N}{K} = \prod_{T=1}^K \frac{N-(T-1)}{T}$$

összefüggés alapján, T egyes értékeinek megfelelő ciklusban végezzük, amit a mellékelt blokkdiagramon is szemléltetünk.

A számolás ilyen szervezésének több előnye is van: az egyes ciklusok befejezésekor részletszorzatként éppen $\binom{N}{T}$, $0 < T \leq K$ értékeit kapjuk, amelyek nyilván egész számok, s ez egyben azt is jelenti, hogy a számolás során végig az egész számok körében maradunk.

A rutin az $1/2 \ 1\% (*)$ tömböt a P-vel jelölt részletszorzatok tárolására, az $1/2 \ 2\% (*)$ tömböt pedig a T-vel jelölt "ciklusváltozó" tárolására használja és mindkettő kezdőértékét 1-nek választjuk. Az $1/2 \ 0\% (*)$ tömbben tárolt szám mindenkor értékét V-vel jelöljük, s kezdőértékét N-re állítjuk.

A ciklus egy-egy lépése a P részletszorzat $V = N-(T-1)$ -gyel való szorzását, majd a szorzat T-vel való osztását végzi - I = "I" esetén P-t kiírja a képernyőre - és előkészíti a következő lépést, vagyis T értékét 1-gyel növeli, V értékét pedig eggyel csökkenti. A rutin az egyes ciklusok kezdetén megvizsgálja, hogy összeszoroztuk-e már a megfelelő számú tényezőt, vagyis hogy fennáll-e a $T > K$ reláció, s ha igen, akkor - miután P értékét a $C\% (*)$ tömbbe töltötte - befejezi működését, különben folytatódik a ciklus végrehajtása.

Könnyen ellenőrizhető, hogy $K = 0$ esetén a ciklus egyszer sem fut le, s így a $P = 1$ kezdőértékkadás folytán $\binom{N}{0}$ -ra, N-től függetlenül mindig 1 adódik, $\binom{N}{0}$ értelmezésének megfelelően.

A rutin $K > N$ esetén is működik, és ilyenkor $\binom{N}{K}$ -ra 0-t ad, ami összhangban van $\binom{N}{K}$ általánosabb értelmezésével. Ekkor azonban feleslegesen sok számolást végez és a szükségesnél nagyobb méretű tömböket igényel, nem célszerű használni.

Megjegyezzük, hogy ha csak az $\binom{N}{K}$ binomiális együttható van szükségünk, akkor $K > \frac{N}{2}$ esetén K helyett $N-K$ -val célszerű számolni, ugyanis $\binom{N}{K} = \binom{N}{N-K}$.

A rutin az $N\%(*)$ és $K\%(*)$ tömböket nem változtatja meg, de a $C\%$, $S\%$ és $F\%(*)$ értékét megváltoztathatja a SUBRUT, COMPRUT és DIVRUT rutinok hívása folytán.

A rutin az $1/2\%$, $1/2\ 0\%$, $1/2\ 0\%(*)$, $1/2\ 1\%(*)$, $1/2\ 2\%$, $1/2\ 2\%(*)$, valamint a hívott - ADDRUT, SUBRUT, MULRUT vagy MULRUT2, DIVRUT és COMPRUT - rutinokban szereplő segédváltozókat használja. Az itt felsorolt rutinokat a futtatáshoz be kell tölteni!

A főprogramban az $1/2\ 0\%(*)$, $1/2\ 1\%(*)$, $1/2\ 2\%(*)$, $A\%(*)$, $B\%(*)$, $C\%(*)$ és $F\%(*)$ tömböket - ha az automatikus deklaráció nem elegendő - deklarálni kell. A szükséges méreteket itt csak N esetére foglaljuk össze. A $B\%(*)$, $1/2\ 0\%(*)$ és $1/2\ 2\%(*)$ tömböket elegendő $N+1$ méretűre deklarálni. Az $A\%(*)$, $C\%(*)$, $1/2\ 1\%(*)$ és $F\%(*)$ tömbökben $K \leq \frac{N}{2}$ esetén el kell férnie a végeredmény K -szorosának, $K > \frac{N}{2}$ esetén az N -hez tartozó legnagyobb binomiális együttható,

$$\binom{N}{\left\lceil \frac{N}{2} \right\rceil} \left\lceil \frac{N+1}{2} \right\rceil \text{ -szeresésének kell elférnie bennük.}$$

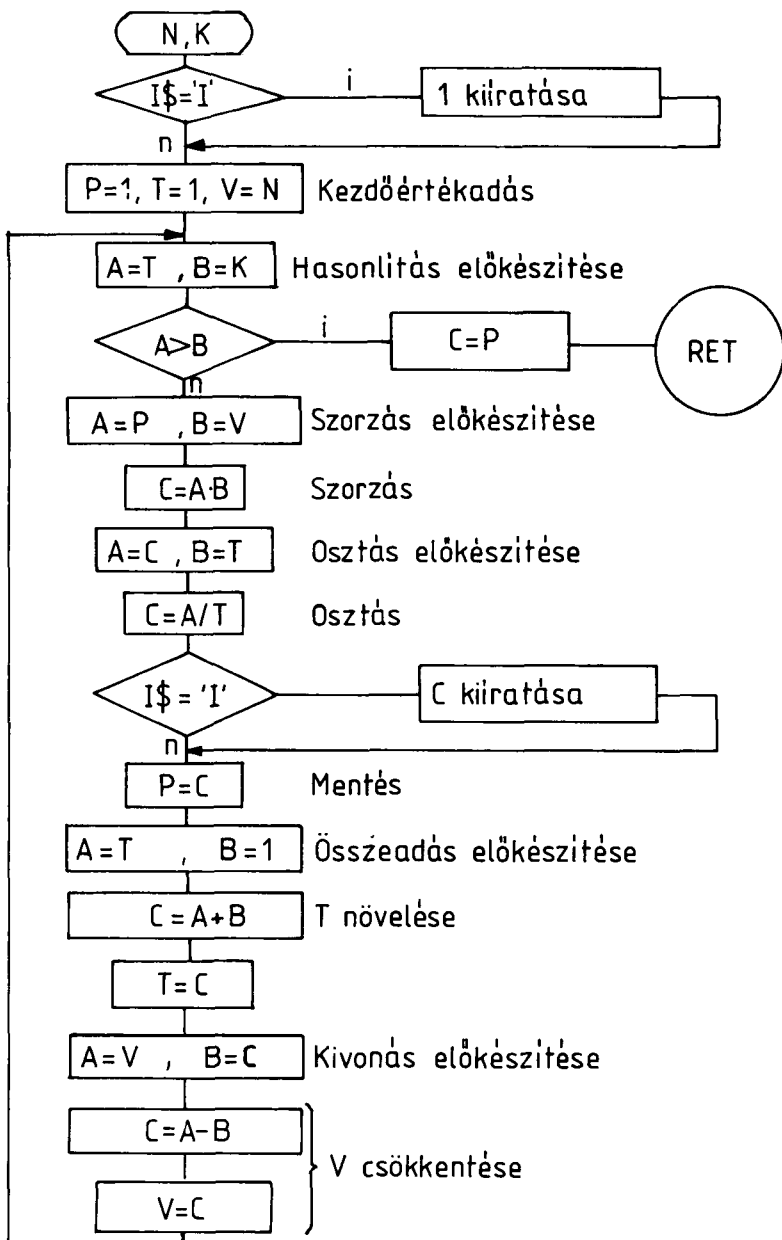
$C\%(*)$ és $F\%(*)$ méretének az ehhez szükségesnél legalább egygyel nagyobbnak kell lenni a szorzó ill. osztórutin tulajdonsága miatt.

A rutin a 18000 sorszámú utasítással kezdődik, s a 18300 sorszámúig tart.

```

18030 REM AZ EREDMENY A C%(X) TOMBBE KERUL, S A GE
P MEGADJA C% ERTEKET IS.
18040 REM HA I$='I', AKKOR A RUTIN KIIRJA N ALATT
I ERTEKEIT K-NAL NEM NAGYOBB, NEMNEGATIV I ER
TEKEKRE.
18050 REM A RUTIN HIVJA AZ ADDRUT (10000), SUBRUT
(11000), MULRUT (12000), DIVRUT (13000) ES CO
MPRUT (21000) RUTINOKAT.
18060 REM A RUTIN AZ A%,A%(X),B%,B%(X),%,X%,X%(
X),X1%,X1%(X),X2%,X2%(X) ES A HIVOTT RUTINOK
SEGEDVALTOZOIT HASZNALJA
18070 REM A TOMBOKET A FORPROGRAMBAN MEGFELELO MERE
TURE DEKLARALNI KELL!
18080 IF I$='I' THEN ; '1'
18090 FOR X%=0% TO N% : X0%(X%)=N%(X%) : NEXT X% :
X0%=N%
18100 X1%=0% : X1%(0%)=1% : X2%=0% : X2%(0%)=1%
18110 FOR X%=0% TO X2% : A%(X%)=X2%(X%) : NEXT X%
: A%=X2%
18120 FOR X%=0% TO K% : B%(X%)=K%(X%) : NEXT X% :
B%=K%
18130 GOSUB 21000 : REM HASONLITAS
18140 IF S%=1% THEN FOR X%=0 TO X1% : C%(X%)=X1%(X
%) : NEXT X% : C%=X1% : RETURN
18150 FOR X%=0% TO X1% : A%(X%)=X1%(X%) : NEXT X%
: A%=X1%
18160 FOR X%=0% TO X0% : B%(X%)=X0%(X%) : NEXT X%
: B%=X0%
18170 GOSUB 12000 : REM SZORZAS
18180 FOR X%=0% TO C% : A%(X%)=C%(X%) : NEXT X% :
A%=C%
18190 FOR X%=0% TO X2% : B%(X%)=X2%(X%) : NEXT X%
: B%=X2%
18200 GOSUB 13000 : REM OSZTAS
18210 IF I$='I' THEN FOR X%=C% TO 0% STEP -1% : ;
CHR$(C%(X%)+48%) ; : NEXT X% : ;
18220 FOR X%=0% TO C% : X1%(X%)=C%(X%) : NEXT X% :
X1%=C%
18230 FOR X%=0% TO X2% : A%(X%)=X2%(X%) : NEXT X%
: A%=X2%
18240 B%=0% : B%(0%)=1%
18250 GOSUB 10000 : REM OSSZEADAS
18260 FOR X%=0% TO C% : X2%(X%)=C%(X%) : NEXT X% :
X2%=C%
18270 FOR X%=0% TO X0% : A%(X%)=X0%(X%) : NEXT X%
: A%=X0%
18280 GOSUB 11000 : REM KIVONAS
18290 FOR X%=0% TO C% : X0%(X%)=C%(X%) : NEXT X% :
X0%=C%
18300 GOTO 18110

```


Számok törzstényezős felbontása
/PRIMPROG/

Az itt leírt program maximálisan 119 jegyű pozitív egész számok törzstényezős felbontását végzi el. Meghatározza a szóban forgó szám törzstényezőit nagyság szerinti sorrendben, s azokat multiplicitásukkal együtt kiírja a képernyőre.

A jegyek számára tett korlátozás abból adódik, hogy itt a számot egy INPUT utasítással töltjük be az A\$ karakterláncba, s az ABC-80 típusú számítógép egy INPUT utasításhatására maximálisan 119 karaktert képes elfogadni. Valamivel bonyolultabb beolvasási módot alkalmazva ez a korlátozás gyakorlatilag megszüntethető, természetesen ekkor is jelent a memóriakapacitás és a futási idő.

A program működése, amit a mellékelt blokkdiagram is szemléltet, a következő. Az A\$ decimális karakterláncba beolvasott A nemnegatív egész számot a KARTOM nevű rutin aritmetikai tömbbé alakítja, és az A%(*) tömbbe helyezi át. Ha a szám 0 vagy 1, akkor törzstényezős felbontása nincs, a program kiírja magát a számot a képernyőre, majd újabb felbontandó szám begépelésére vár.

1-nél nagyobb számok esetén két, egymásba ágyazott ciklus segítségével keressük a szám törzstényezőit, s azok multiplicitását.

A külső ciklus egyes lépéseiben rendre a 2, majd az azt követő páratlan számok sorozatát vizsgáljuk abból a szempontból, hogy osztói-e az

$$X = \frac{A}{p_1^{\alpha_1} \cdot p_2^{\alpha_2} \cdot \dots \cdot p_i^{\alpha_i}}$$

számnak, ahol p_1, p_2, \dots, p_i az A szám korábbi ciklusokban talált prímtenyezői, $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_i$ pedig azok multiplicitásai. /Az első ciklus elején $X = A$./

A belső ciklus a talált törzstényezők multiplicitását határozza meg.

Tegyük fel, hogy a program a külső ciklus korábbi lépései során a fenti sorozatban szereplő és a B-nél kisebb számokat már megvizsgálta, s most, a következő cikluslépésben éppen a B-t vizsgálja. Az előbbi feltevés miatt az X számnak nincs B-nél kisebb törzsosztója.

A T számlálót /a multiplicitás számlálója/ a külső ciklus elején 0-ra állítjuk, majd az X és B számon a DIVRUT nevű rutin segítségével maradékos osztást végzünk. Ha a maradék 0, akkor B osztója X-nek /és így A-nak is/ és B nyilván törzsszám, $p_{i+1} = B$ különben ugyanis X-nek /és így A-nak is/ lenne B-nél kisebb, de p_1, p_2, \dots, p_i -től különböző törzsosztója, ez pedig ellentmondás. Ebben az esetben T értékét megnöveljük 1-gyel, majd a kapott hányadoson - amit újra X-szel jelölünk - és ugyancsak a B számon ciklusban /belső ciklus/ mindaddig végezzük a maradékos osztást, és a T 1-gyel való növelését, amíg csak a maradék 0-tól különböző nem lesz. /Ez természetesen már az első lépésben is előfordulhat./ $T > 0$ esetén B törzsszám, X legkisebb 1-nél nagyobb osztója, s T értéke ekkor azt mutatja, hogy ez a B törzsszám mekkora multiplicitással szerepel a

$$\frac{A}{p_1^{\alpha_1} \cdot p_2^{\alpha_2} \cdot \dots \cdot p_i^{\alpha_i}}$$

számnak, és így egyben A-nak a törzstényezős felbontásában. Ekkor a program a B törzsszámot és annak T multiplicitását kiírja a képernyőre. $T = 0$ esetben B nem osztója X-nek és így A-nak sem. Ha az utolsó 0 maradékot adó osztásnál fellépő hányados 1, akkor a szám törzstényezős felbontása befejeződik, s a gép új felbontandó szám begépelésére vár. Ellenkező esetben azt vizsgáljuk meg, hogy az első pozitív maradékot adó osztás során fellépő hányados kisebb-e, mint a B osztó. Ez esetben az X osztandó primszám, ugyanis ha lenne B-nél nagyobb osztója, akkor annak a társosztóját már előbb megkaptuk volna X osztójaként. Ekkor a program kiírja az X osztandót, mint törzsosztót és az 1-et, mint annak a

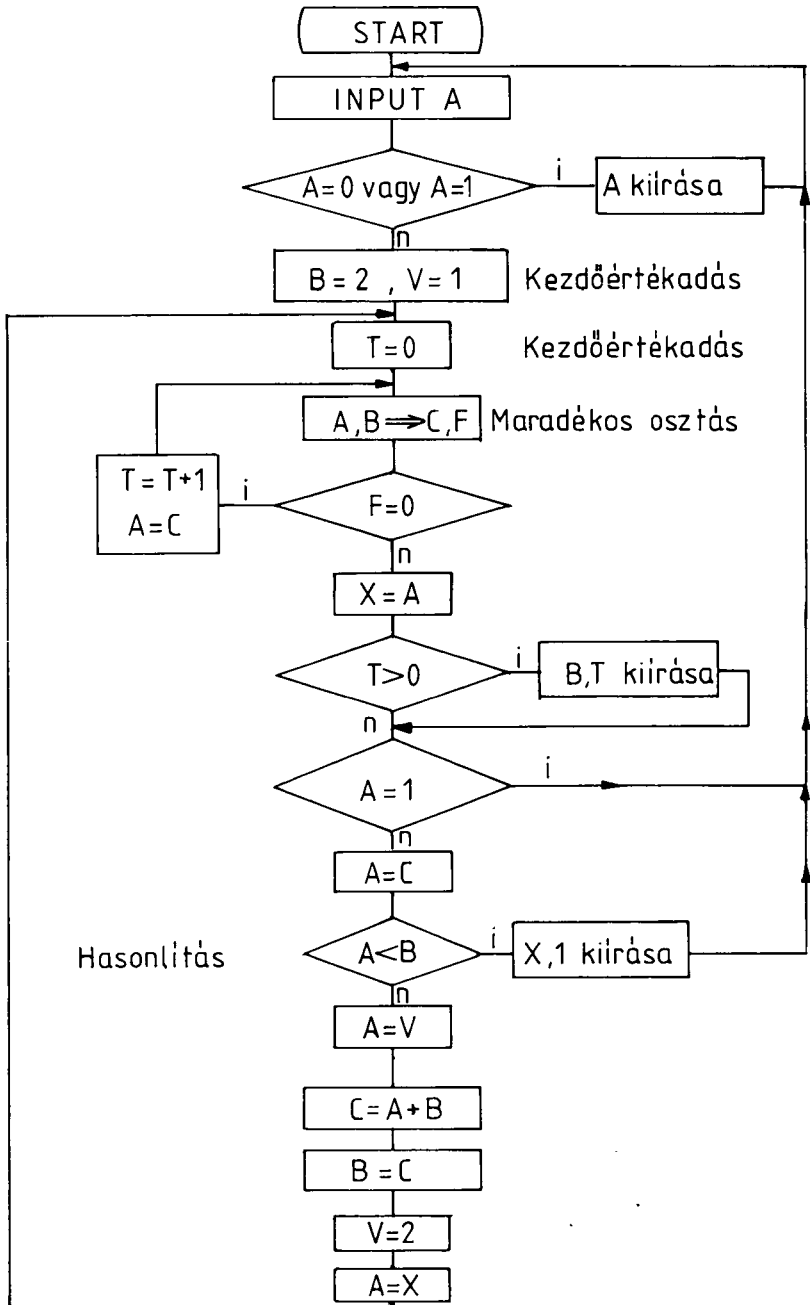
multiplicitását, majd új szám begépelését várja.

Ha viszont ez sem következik be, akkor a $B = B+V$, a $V = 2$ és az $A = X$ értékadás után a program a ciklus következő lépésével folytatódik.

A blokkdiagram jól mutatja, hogy a program elején végzett $B = 2$ és $V = 1$, valamint a ciklus végén lévő $B = B+V$ és $V = 2$ értékadás biztosítja, hogy a program rendre a fentemlitett sorozat tagjait vizsgálja a ciklus egyes lépéseiben. Megemlítjük, hogy a 2-nél nagyobb páros számokat a futási idő csökkentése céljából hagytuk ki a vizsgálatból, mint feleslegest. A ciklus bonyolultabb szervezése árán a futási idő még tovább csökkenthető.

A program hívja az ADDRUT, DIVRUT és COMPRUT nevű rutinokat, ezeket tehát futtatáskor be kell tölteni.

A program egy-egy szám felbontása után mindig újabb szám betöltését várja, futását a CTRL és C billentyűk együttes lenyomásával szakíthatjuk meg.

SMALL COMPUTERS IN SECONDARY SCHOOLS

/Construction and some applications of an arithmetic/

by

Dr. József Csurí

Summary

The first part of the article analyses the tasks and possibilities of secondary schools from the aspect of the widespread and rapid growth of use of computers. It touches on the role of computers as ancillary aids in education, and on the resulting tasks falling on secondary school teachers.

The second part of the article describes subroutines in BASIC language for an ABC-80 computer, eliminating the limits resulting from the mode of number depiction of this machine; with these subroutines, addition, subtraction, multiplication, residual division and raising to a power can be performed with complete accuracy even for "very-high" non-negative integers. The restriction to non-negative integers does not mean any essential limitation.

With the aid of the subroutines, further subroutines are described that are suitable for calculation of quantities frequently occurring in number theory and combinatorics, and an independent program is presented as an illustration of the construction of the program from subroutines.